

loven, vil blive anvendt samme principper, som gælder vedrørende overflytning mellem lønmodtagerkasser, således at overflytning umiddelbart finder sted, når det pågældende medlem har tiltrådt arbejde inden for en anden kasses område (altså ikke som i bemærkningerne anført, først når arbejdsskiftet er »mere end midlertidigt«).

De særlige problemer, der er forbundet med, at ventetiden for dagpengere i henhold til § 53 er forskellig for selvstændige og for lønmodtagere, agtes løst derved, at man ved overflytning fra en kasse for selvstændige til en kasse for lønmodtagere kun medregner halvdelen af den ventetid, der er opnået som selvstændig. Ved overflytning den anden vej regnes ventetiden i en lønmodtagerkasse dobbelt.

Spørgsmålet om det rimelige i, at selvstændige skal gennemgå en særlig lang ventetid for opnåelse af dagpenge, jfr. § 1, nr. 9, har været genstand for særlig drøftelse i udvalget. Under hensyn til de af arbejdsministeren anførte betæneligheder vedrørende muligheder for omgåelse af forsikringssystemet og vedrørende den af Trier-udvalget foreslåede bemyndigelse for arbejdsministeren til at foreslå særregler, tiltræder udvalget forslaget. Arbejdsministeren har givet tilsagn om med henblik på fortsatte overvejelser nøje at ville følge, hvorledes reglen virker i praksis.

Arbejdsministeren har over for udvalget orienteret om de overvejelser, der foregår om forbedring af forholdene for værnepligtige med hensyn til arbejdsløshedsforsikring efter hjemsendelsen. Efter at der for nylig er truffet beslutning om indførelse af månedsløn for værnepligtige ved forsvaret og civilforsvaret, agter arbejdsministeren at foreslå arbejdsløshedslovens særregler om værnepligtige ophævet, således at værnepligtige helt ligestilles med lønmodtagere, men før dette kan ske, må der gennem et fortsat udvalgsarbejde søges afklaring på de problemer, der bl. a. er forbundet med den etapevise gennemførelse af denne aflønningsform, herunder vedrørende dagpengeberegningen, indtil lønnen er kommet op på det endelige niveau, og vedrørende sikring af, at civile værnepligtige, så langt det er muligt, bliver ligestillet med andre værnepligtige med hensyn til adgangen til arbejdsløshedsforsikring og dagpengenes beregning.

På opfordring fra udvalget har arbejdsministeren stillet ændringsforslag, hvorefter der i forbindelse med afskaffelse af 180 dages reglen

i § 54, stk. 2, efter en overgangsperiode indføres en ensartet dagpengesats for alle nyuddannede, der er omfattet af særreglen i § 54 om opnåelse af dagpengere. Der henvises herom til bemærkningerne til ændringsforslaget.

Arbejdsministeren har endvidere efter aftale med udvalget stillet et ændringsforslag til § 53 af redaktionel, justerende karakter, hvorom ligeledes henvises til bemærkningerne.

Udvalget har lagt stor vægt på de udtalelser, der er fremsat i redegørelsen fra Trier-udvalget om, at en lempelse af reglerne om beskæftigelse af et vist omfang som betingelse for dagpenge (26 ugers reglen) må være sekundær i forhold til en forbedring af beskæftigelsesmulighederne. Arbejdsministeren har i forbindelse hermed oplyst, at han vil søge yderligere midler til beskæftigelsesarbejder, og at han på ny vil indskærpe arbejdsformidlingskontorerne og arbejdsmarkedsnævnene, at der skal gives langvarigt ledige fortrin ved anvistning af arbejde, specielt når det drejer sig om beskæftigelsesarbejder med statsluskud. De tal, der er fremkommet om medlemmer af arbejdsløshedskasser, som er faldet for 26 ugers reglen, der er meddelt arbejdsministeren, er et tegn på, at regeringens og kommunernes bestræbelser på dette område har haft en væsentlig virkning, men beskæftigelsesarbejder af denne art kan ikke helt overflødiggøre lempelsen, der bl. a. tilsigter længst muligt at bevare de pågældendes tilknytning til arbejdsmarkedet.

Vedrørende forslaget om ferieret for ledige med bevarelse af dagpenge har arbejdsministeren understreget, at der under de nuværende forhold kun er fundet grundlag for at skabe hjemmel til en mindre udbygning af den allerede i 1975 etablerede tilrettelægning af arbejdsanvisningen i forbindelse med ferie. Udbygningen tilsigter at give de arbejdsløse, som på grund af ledighed ikke har optjent ferieret og feriegodtgørelse til sædvanlig ferie, mulighed for at holde en sådan ferie. Det vil administrativt blive præciseret, at den samlede ferie (på grundlag af feriegodtgørelse eller dagpenge) må holdes inden for de i ferieloven fastlagte principper med hensyn til varighed, placering i ferieåret og varsel. Det forudsættes, at der herved skabes en smidig ordning, der – i lighed med regler og praksis i et ansættelsesforhold – tager skyldigt hensyn såvel til den dagpengeberettigedes mulighed for at disponere med hensyn til familiens ferie som til arbejdsanvisningens effektivitet.